

[Finansministeren.]

det muligt allerede nu at fremsætte lovforslag om udskrivningsreglerne for skatteåret 1966-67, hvor den særskilte beskatning efter lovforslaget skal træde i kraft. Der er imidlertid i skattedepartementet opstillet skalaer og foretaget beregninger i tilknytning til det i november fremsatte forslag til udskrivningslov for 1965-66, og disse skalaer og beregninger kan som et illustrationsmateriale stilles til rådighed for det kommende udvalgsarbejde. Da beregningerne imidlertid ikke viser, hvorledes virkningerne bliver, når ordningen til sin tid træder i kraft, idet der da formentlig vil blive tale om yderligere lettelser i indkomstbeskatningen, har jeg ikke ment det rimeligt at optage beregningerne i bemærkningerne til de foreliggende forslag. De ville i denne sammenhæng have givet et misvisende indtryk.

Som det fremgår af det fremsatte forslag til ændringerne i ligningsloven og af afsnit IV i forslagets bemærkninger, skal den ene ægtefælle beskattes som forsørger og den anden som ikke-forsørger. Den, der har den højeste skattepligtige indkomst, stilles som forsørger. Det er det gunstigste for ægtefællerne som helhed. Det skattefrie bundfradrag deles ligeligt mellem ægtefællerne og omdannes til et personfradrag. Dog foreslås, at hvis den ene ægtefælle ikke kan udnytte fradraget fuldt ud, overføres den overskydende del til den anden ægtefælle.

Det gældende hustrufradrag, der foretages i indkomsten, omdannes efter forslaget til et fradrag i den særskilt ansatte hustrus skatter til staten. Fradraget beregnes kun af hustruens indkomst ved arbejde for fremmede eller ved selvstændig virksomhed og udgør 20 pct. heraf, dog højst 800 kr. Hvis fradraget overstiger hustruens statskat, får manden det overskydende fradrag i sin indkomstskat til staten.

For at undgå urimelige virkninger af den særskilte beskatning vil en vis stramning af ikke-forsørgereskalaen i forhold til forsørgereskalaen være nødvendig. Det er imidlertid regeringens forudsætning med hensyn til den ordning, som til sin tid måtte blive gældende, at den nuværende beskatning af ikke-forsørgerne ikke forøges, medmindre det drejer sig om helt store indkomster.

Jeg skal herefter i øvrigt omtale bestemmelserne i de fremsatte lovforslag.

Den foreslåede særbeskatningsordning omfatter først og fremmest de hustruindtægter, der efter de gældende regler giver ret til hustrufradrag. Det drejer sig som allerede nævnt om hustruens indtægter ved selvstændig virksomhed eller ved arbejde for fremmede. Herudover foreslås det at særbeskatte hustruen af visse andre indtægter, der typisk træder i stedet for arbejdsindtægt, nemlig arbejdsløshedsunderstøttelse, sygeløn, sygedagpenge og invaliderente. Man har endvidere medtaget invalidepension, der alene tilkommer hustruen, og hustruens egenpension, når hun har opnået denne i henhold til en pensionsordning med en arbejdsgiver.

Efter forslaget skal hustruens øvrige indtægter derimod fortsat beskattes på mandens hånd sammen med hans indtægter. Det gælder således hustruens indtægt ved arbejde i mandens eller den fælles bedrift og hendes formueindtægter i form af renter og aktieudbytter. Som en naturlig konsekvens heraf skal den foreslåede ordning ikke omfatte formuen og dennes beskatning. Om den nærmere begrundelse for denne afgrænsning af særbeskatningen henviser jeg i det hele til de trykte bemærkninger til lovforslaget. Det drejer sig dels om praktisk-administrative hensyn, som jeg tillægger stor vægt, dels om at undgå, at ægtefællerne gennem en vilkårlig fordeling af formuen og dermed af dens afkast opnår en særlig gunstig beskatning.

Visse indtægter, der omfattes af lov om særlig indkomstskat, foreslås ligeledes beskattet hos hustruen. Det er for det første godtgørelser, som hun får i anledning af fratreden af stilling, og gaver og gratialer fra hendes arbejdsgiver. For det andet fortjeneste ved afståelse af formuegoder, der hører til hendes selvstændige virksomhed.

Hustruen skal efter forslaget have fradrag retten for de udgifter, der er knyttet til hendes arbejde eller virksomhed. Dette gælder også fuldt fradragsberettigede præmier eller bidrag til en pensionsordning med løbende udbetalinger. Derimod har man fundet det nødvendigt, at fradragsretten for bidrag til kapitalpensionsordninger kun udøves af manden. Sådanne bidrag kan sammen med en række andre beløb, f. eks. indskud på kapitalbindingskonti og præmier til kapitalforsikringer, kun fradrages inden